

A R A Ş T I R M A M A K A L E S İ / R E S E A R C H A R T I C L E

**DOĞU AVRUPA'DA İKTİDAR MÜCADELELERİ VE İTTİFAKLAR:
VORSKLA NEHRİ MUHAREBESİ****Elnara MADATOVA**

Dr., Bağımsız Araştırmacı

e-posta: em83@mail.ru

ORCID 0000-0002-9134-8007

ÖZ

Emir Timur ile giriştiği mücadele sonucunda siyasî ve askerî gücünü yitiren Toktamış, 1398 yılında Timur-Kutluk ve Edigey Mirza tarafından Saray tahtından uzaklaştırılmıştır. Bunun üzerine Toktamış, yeniden iktidara gelebilmek için Litvanya Büyük Dükü Vitovt'tan yardım talep etmiş ve karşılığında toprak teklif etmiştir. Bu öneriyi kabul eden Vitovt, geniş çaplı bir ordu toplamış; böylece Vorskla Nehri Muharebesi'ne giden süreç başlamıştır. Bu gelişme, sadece Altın Orda'nın iç dinamiklerini değil, Doğu Avrupa'daki güç dengelerini de doğrudan etkilemiştir. Bu çalışmanın amacı, söz konusu muharebeyi tarihsel bağlamı içinde değerlendirmektir. İki bölümden oluşan çalışmanın ilk kısmında, muharebe öncesi Litvanya Büyük Dükü ile Altın Orda arasındaki ilişkiler ele alınmakta; Vitovt'un desteğinin arkasındaki nedenler analiz edilmektedir. İkinci bölümde ise Vorskla Nehri Muharebesi'nin seyri ve sonuçları incelenmektedir. Bulgular, değişen ittifaklara ve muharebenin daha geniş jeopolitik sonuçlarına dair bir bakış sunmakta, muharebenin bölgedeki güç yapısını nasıl dönüştürdüğünü ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Altın Orda-Litvanya ilişkileri, ittifak siyaseti, taht mücadeleleri, Doğu Avrupa tarihi, Edigey, Vitovt.

**POWER STRUGGLES AND ALLIANCES IN EASTERN EUROPE: THE BATTLE OF THE
VORSKLA RIVER****ABSTRACT**

After losing political and military power in his struggle against Timur, Tokhtamysh was deposed from the Sarai throne in 1398 by Timur-Kutlug and Edigu Mirza. To regain his throne, Tokhtamysh sought help from the Grand Duke of Lithuania, Vytautas, offering territory in exchange. Vytautas accepted, gathered a large army, and set the stage for the Battle of the Vorskla River. This battle significantly impacted the internal dynamics of the Golden Horde and the power balance in Eastern Europe. This study aims to evaluate the aforementioned battle within its historical context. The study consists of two parts. The first part addresses the pre-battle relations between the Grand Duchy of Lithuania and the Golden Horde, analyzing the reasons behind Vytautas's support. The second part examines the course and outcomes of the Battle of the Vorskla River. The findings provide insight into the shifting alliances and the broader geopolitical consequences of the battle, shedding light on how it altered the region's power structure.

Keywords: Golden Horde-Lithuania relations, alliance politics, struggles for the throne, power balances, Medieval Eastern European history, steppe diplomacy

Geliş Tarihi/Received: 14.10.2025**Kabul Tarihi/Accepted:** 30.10.2025**Yayın Tarihi/Printed Date:** 31.10.2025

Kaynak Gösterme: Madatova, E. (2025). "Doğu Avrupa'da İktidar Mücadeleleri ve İttifaklar: Vorskla Nehri Muharebesi". *Political History Studies*, 1(1), 17-23.

GİRİŞ

Toktamış, 1380 yılında Altın Orda'nın önde gelen komutanlarından Mamay Mirza'yı mağlup ederek Saray tahtını ele geçirmiştir. İki yıl sonra, Moskova Prensliği'ni kontrol altına almayı ve ganimet elde etmeyi amaçlayan bir sefer başlatmıştır. Seferin başarılı geçmesinin ardından ise Horasan ve Azerbaycan topraklarına yönelmiştir. Ancak bu bölgeler Emir Timur'un¹ egemenliğinde olduğundan, Toktamış ile Timur arasında uzun süren çatışmalar meydana gelmiştir. Bu çatışmalar, yalnızca tarafların siyasî hedeflerini etkilemekle kalmamış, aynı zamanda bölgedeki güç dengesini önemli ölçüde değiştirmiştir (Kemaloğlu, 2017: 126-128). Nitekim 1391-1395 yılları arasındaki bu mücadeleler sonucunda, Toktamış'ın Deşt-i Kıpçak üzerindeki askerî ve siyasî hâkimiyeti ciddi bir şekilde zayıflamıştır. Bu boşluktan yararlanan Timur-Kutluk, Edigey Mirza² ile ittifak kurarak 1397 yılında Toktamış'ı Saray tahtından kovmuştur. Ancak Toktamış, 1398 yılında Litvanya Büyük Dükü Vitovt'un desteğiyle tahtı yeniden ele geçirmiştir. Bununla birlikte, yönetimi kısa süreli olmuştur ve aynı yıl içinde tekrar Timur-Kutluk ve Edigey Mirza tarafından tahttan indirilmiştir. Bu gelişmenin ardından Toktamış, Saray tahtını tekrar elde edebilmek için Vitovt'tan yardım istemiştir (Bespalov, 2013: 32-34). Vitovt'un bu talebi kabul etmesi, nihayetinde Vorskla Nehri Savaşı'na giden süreci başlatmıştır.

Bu çalışmada, esas olarak Vorskla Nehri Savaşı'na odaklanılacaktır. Ancak savaşı incelemeyi önce, 14. yüzyılda Altın Orda ile Litvanya arasındaki ilişkilerin genel seyri ele alınacaktır. Bu ilişkilerin incelenmesi, Vitovt'un Toktamış'ı destekleme ve savaşı başlatma motivasyonlarını daha iyi anlamamıza yardımcı olacak ve konunun daha kapsamlı bir şekilde anlaşılmasını sağlayacaktır.

1. XIV. Yüzyılda Altın Orda ile Litvanya Arasındaki İlişkiler

Altın Orda ile Litvanya arasındaki ilişkiler 1319 yılına dayanmaktadır. Söz konusu yılda Litvanya Büyük Dükü Gedimin, Töton Şövalyelerine karşı yürüttüğü mücadelede Tatarlardan yardım talep etmiştir (Strykowski, 1846: 360-361). Ancak 1323 yılı itibarıyla bu dostane ilişkilerde bir değişim yaşanmış ve taraflar arasında çeşitli anlaşmazlıklar baş göstermiştir. 1323 yılında Litvanya Büyük Dükü Gedimin, Volinya Knezliği'ne ait topraklara yayılmaya başlamış, 1324 yılında da Kiev Knezliği'ne ait toprakları ele geçirmiştir. Bu hadise üzerine Altın Orda Hanı Özbek, Litvanya'ya savaş açmıştır (Bıçkov, 1885: 189). Savaşın ardından yapılan antlaşmaya göre Volinya ve Kiev topraklarının Altın Orda'nın hâkimiyetini tanımaya devam etmesi ve bu toprakların yönetiminin Litvanya ile Altın Orda'daki kişilerin ortak katılımıyla oluşturulacak bir komisyon tarafından yürütülmesi kararlaştırılmıştır. Ancak Litvanya, Volinya ve Kiev topraklarının siyasî durumuna ilişkin Altın Orda ile anlaşmaya varmasına rağmen Altın Orda'nın hâkimiyeti altındaki diğer Rus knezliklerine ait toprakları ele geçirmeye yönelik teşebbüslerini 1349 yılına kadar sürdürmüştür. Altın Orda ise Litvanya'nın bu çabalarına bazen tek başına

¹ Emir Timur, 1336 yılında Keş şehrinin yakınlarındaki Hoca Ilgar köyünde doğmuştur. Mavareünehir'deki kabileler arasında yaşanan mücadelelerden yararlanarak 1370 tarihinde Semerkant'ta tahta oturmuştur. 1388 yılında Harezm'i, 1392 yılında Hazar Denizi'nin yanındaki bölgeleri, 1393 yılında da İran ve Bağdat'ın batı kısımlarını ele geçirmiştir. 1395 yılında Altın Orda Hanı Toktamış'ı büyük bir yenilgiye uğratmıştır. 1398 yılında Hindistan'a düzenlediği sefer ile birlikte Delhi'yi ele geçirmiş, ardından da Ganj Nehri'ne kadar ilerlemiştir. 1402 yılında Osmanlı Devleti Sultanı I. Beyazıt ile savaşmış ve onu esir almıştır. 1404 yılında ise Otrar'da vefat etmiştir (Bkz. Aka, 2012: 173-177).

² Kaynaklarda İdigey, İdigu ve Edige olmak üzere çeşitli şekillerde anılan Edigey, askerî hayatına Emir Timur'un ordusunda başlamış, daha sonra ise Altın Orda Hanı Timur-Kutluk'a katılmıştır. 1399 yılında Toktamış ve Litvanyalıları mağlup etmiştir. 1399 yılında kazandığı zaferin ardından yavaş yavaş Altın Orda Hanlığı'nın iç ve dış siyasetinde söz sahibi olmuş ve hanların tahta çıkışında rol oynamıştır. 1408 yılında Moskova Büyük Knezi I. Vasiliy Dmitreeviç ile mücadele etmiş, 1416 yılında da Kiev'e sefer düzenlemiştir. 1419 yılında ise vefat etmiştir (Bkz. Trepavlov, 2007: 618).

bazen de Rus knezleri aracılığıyla karşılık vermiştir (Lihaçev, 1922: 47; Bıçkov, 1885: 208; Presnyakov, 1913: 92-93).

Diğer taraftan 1349 yılında Polonya'nın baskısını üzerinde hisseden Litvanya, askerî destek bulabilmek amacıyla Altın Orda'ya tekrar yakınlaşmaya ve dostane ilişkiler sürdürmeye çalışmıştır. Bu amaç doğrultusunda Litvanya Büyük Dükü Olgred, 1349 yılında Altın Orda Hanı Canibek'e elçi yollamıştır (Presnyakov, 1913: 96). Olgred'in yardım isteğinin Canibek tarafından kabul edilmesi üzerine ise Litvanlar ve Tatarlar, 1352 yılında Polonya'ya ait olan Podolya topraklarına saldırmışlardır (Dlugosz, 2009: 337-338).

Bu hadiseden kısa bir süre sonra Altın Orda'da fetret döneminin başlaması ve bu dönemde hanlığın yönetiminin Mamay Mirza'nın eline geçmesiyle birlikte Litvanya ve Altın Orda ilişkileri alışılmışın dışında bir seyir izlemiştir. Öyle ki 1362 yılında Litvanya Büyük Dükü Olgred, Kiev tahtına oğlu Vladimir'i oturtmuş (Kuçkin, 2003: 130), ardından da Çernigov-Seversk Knezliği'ne ait toprakları ele geçirmiştir (Lihaçev, 1922: 75). Olgred'in bu yayılmacı tavrı, Mamay tarafından herhangi bir tepki görmediği gibi gayet olumlu bir şekilde karşılanmış, hatta muhtemelen aynı yılın sonbaharında Mamay tarafından Olgred'e ele geçirilen toprakları idare etme hakkının tasdik edildiği bir yarlık verilmiştir (Şabuldo, 2005: 100-122). Bunun karşılığında ise Litvanya Büyük Dükü'nün ve Litvanya'ya teslim edilen toprakların yöneticilerinin Altın Orda'nın vasalı olması istenmiştir. Bu isteği kabul eden Litvanya Büyük Dükü ve yöneticileri, Altın Orda tarzı para basmışlar³ ve Altın Orda'ya vergi ödemişlerdir⁴. Nitekim tarihçilere göre dönem içerisinde iki taraf arasındaki ilişkilerin böyle bir hâl almasındaki esas neden, Altın Orda'da sürekli taht değişikliğinin yaşanması, dolayısıyla da Mamay Mirza'nın, desteklediği kişiyi tahta çıkarabilmek ve rakipleri ortadan kaldırabilmek için Litvanya'nın askerî desteğine ihtiyaç duyması ve bunun için de Litvanya'nın genişlemesine göz yummasıdır (Şabuldo, 1987: 51-52; Ruseev, 1999: 388-389).

Bununla birlikte dönem içerisinde bahsi geçen sebeplerden dolayı Mamay Mirza tarafından Litvanya'ya verilen bu tarz imtiyazların, Toktamış tarafından da verilmeye devam edildiğini söyleyebiliriz. Keza 1398 yılında Saray tahtını ikinci kez kaybeden ve tekrar Litvanya Büyük Dükü Vitovt'un yardımına başvuran Toktamış, tahta yeniden geçmesi durumunda Vladimir Knezliği'ne ait toprakların Litvanya'ya devredileceğini taahhüt etmiştir (Rozanova, 1911: 423). Nitekim bu hadise, aynı zamanda Vitovt'un Vorskla Nehri Muharebesi'ni başlatmasındaki temel motivasyonu olmuş ve bu motivasyon, kaynaklara şu şekilde yansımıştır:

“Haydi! Tatar topraklarını esir almaya (ele geçirmeye) gidelim, Timur-Kutluk'u mağlup edelim, onun hanlığını alalım, zenginliğini ve mallarını paylaşalım. Orda'da, Kefe'de, Azak'ta, Kırım'da, Astrahan'da, Yayık Ordası'nda, Primorye'de ve Kazan'da Toktamış'ı han yapalım ki o, bizim hepimizin hanı olsun.” (Platonov, 1901: 172).

2. Vorskla Nehri Muharebesi

Toktamış'ın yardım teklifinin Litvanya Büyük Dükü Vitovt tarafından kabul edilmesinden kısa bir süre sonra Timur-Kutluk, elçiler vasıtasıyla Vitovt'a şu sözleri iletmıştır:

“Bana kaçak Toktamış'ı teslim et. O, benim düşmanım. Onun hayatta olduğunu ve senin yanında yaşadığını bilerek huzur içinde kalamam. Çünkü hayatımız değişebilir; bugün bir han, yarın bir kaçak; bugün bir zengin, yarın bir dilenci; bugün

³ Olgred'in Kiev tahtına oturan oğlu Vladimir ve Seversk topraklarında hüküm süren oğlu Dmitriy, Altın Orda sembollerini içeren paralar bastırmışlardır (Bkz. Petrov, 2015: 177-178).

⁴ 20 Mayıs 1393 tarihinde Altın Orda Hanı Toktamış tarafından Litvanya Büyük Dükü Yagoylo'ya verilen yarlıkta, Litvanya'nın Altın Orda'ya ödemesi gereken vergileri göndermesi talep edilmiştir (Bkz. Özyetgin ve Kemaloğlu, 2017: 38-41).

birçok dosta sahip olup, yarın ise herkesin düşmanı olmak gibi. Ben, sadece bana yabancı olanlardan değil, (yanımdakilerden) bile korkuyorum. Toktamış, bana tamamen yabancı, benim düşmanım, hatta düşmanımdan bile öte. Onu, bana teslim et.” (Platonov, 1897: 172)

Vitovt ise elçiler tarafından kendisine iletilen sözlere “Ben, Toktamış Han’ı teslim etmeyeceğim. Timur-Kutluk Han ile görüşmek istiyorum” (Platonov, 1897: 172) şeklinde karşılık vermiştir. Netice itibarıyla Vitovt tarafından söylenen bu sözler, iki taraf arasında gerçekleşecek savaşın ilanı olmuştur.

Vitovt, savaşa başlamadan önce Papa IX. Bonifacius’tan askerî yardım istemiştir. Yardım isteğinin Papa tarafından kabul edilmesiyle birlikte Vitovt, Almanlar ve Lehler gibi Katolik inancına sahip milletlerden askerî destek alabilmiştir (Ivinkis, 1978: 316-317). Ayrıca kaynaklarda, Vitovt’un ordusunda Katolik inancına sahip bahsi geçen milletlerin yanı sıra Ruslar, Moldovyalılar gibi Ortodoks ve Tatarlar gibi İslam inancına sahip milletlerin de yer aldığı belirtilmektedir (Tihomirov, 1966: 74).

Tüm bu milletlerin katılımıyla toplam 50.000-60.000 kişilik (Pilipçuk, 2015: 60) büyük bir ordu toplamayı başaran Vitovt, öncü birlikleri Timur-Kutluk’un üzerine göndermiştir. Vitovt tarafından gönderilen öncü birlikler, Vorskla Nehri’ne ulaştıkları vakit Timur-Kutluk’un öncü birlikleriyle karşılaşmışlardır. İki tarafın karşı karşıya gelmesinden kısa bir süre sonra mevcut asker sayısının savaşta yetersiz kalacağına kanaat getiren Timur-Kutluk, savaşmaktan vazgeçmiş, Vitovt ile barış görüşmeleri yapmaya başlamıştır. Ancak Edigey Mirza’nın ordusunun Timur-Kutluk’un safında savaşa dâhil olmasıyla birlikte görüşmeler sonlanmış ve 12 Ağustos 1399 tarihinde Vitovt’a karşı atağa geçilmiştir (Platonov, 1897: 173).

Kendi ordusuna ek olarak Timur-Kutluk’un ordusunun da idaresini devralan Edigey Mirza, askerleri altı kısım, her kısmı da 2.000-3.000 kişilik üçer alay olacak şeklinde örgütleyerek harp nizamı oluşturmuş, kendisinin komuta ettiği ayrı bir alayı da savaşın gerçekleştiği vadinin arkasına gizlemiştir. Askerî nizamı tamamen oluşturduktan sonra ise Litvanya ordusunu yıpratması için ok ve yay ile donatılmış hafif süvari grupları öncü olarak göndermiştir. Nitekim Edigey Mirza tarafından gönderilen öncü gruplara Vitovt’un arbalet ve arkebüz kullanan gruplarla karşılık vermesi üzerine başlayan savaş, kısa süre içerisinde şiddetlenmiştir. Kaynaklar, savaşın şiddetini şu şekilde tasvir etmektedirler:

“Şiddetli ve acımasız bir mücadele başladı. Eller ve kollar (koparak) yerlerinden ayrıldı, vücutlar kesildi, kafalar (odun gibi parçalandı). Ölü süvarilerin ve ölümcül şekilde yaralananların yere nasıl yığıldıkları görülüyordu. Bağrışlar, gürültüler ve kılıçların sesleri öylesine kuvvetliydi ki Tanrı’nın gök gürültüsü bile duyulmuyordu.” (İzmaylov, 1994: 31).

Öte yandan savaşın muhtemelen gerekenden fazla uzaması, Edigey Mirza’nın yeni taktiklere yönelmesine neden olmuştur. Türk-Tatar savaş sanatında sık bir biçimde kullanılan turan taktiğine başvuran Edigey Mirza, ilk önce sahte bir geri çekilme düzenleyerek Vitovt’un ordusunun rehavete kapılıp yaklaşmasını sağlamış, ardından da vadinin arkasına sakladığı alayla birlikte Vitovt’un ordusunun üzerine hücum etmiştir. Böylece bu saldırı karşısında hazırlıksız yakalanan Vitovt’un ordusu dağılmıştır (İzmaylov, 1994: 31). Nitekim bu durumu gören Vitovt ve Toktamış, savaş meydanını terk etmek zorunda kalmışlardır. Kaynaklar, savaşın sonunda Vitovt’un Rus topraklarını elde edemediği gibi Edigey’e savaş tazminatı ödemek zorunda kaldığını belirtmektedirler (Platonov, 1897: 174). Toktamış ise Saray tahtına bir daha oturamadığı gibi mevcut askerî gücünü tamamıyla yitirmiş ve Sibiry’a kaçmıştır (Pilipçuk, 2015: 62). Diğer taraftan bu savaş sayesinde Edigey Mirza’nın itibarı artmıştır ki savaştan kısa

bir süre sonra Timur-Kutluk'un ölmesi üzerine Altın Orda'daki hanları idare etmeye başlamıştır (Alpargu, 2017: 411).

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Bir tarafta Vitovt ve Toktamış, diğer tarafta Timur-Kutluk ve Edigey Mirza'nın yer aldığı Vorskla Nehri Muharebesi, özellikle Vitovt'un inisiyatifi doğrultusunda başlamıştır. Vitovt tarafından Vorskla Nehri Muharebesi'nin başlatılmasındaki temel amaç, Toktamış'ı Saray tahtına oturtmaktır. Vitovt'un muharebeyi başlatılmasındaki temel motivasyon ise amacın başarıya ulaşması durumunda Toktamış tarafından kendisine verilecek topraklardır. Bu amaç ve motivasyon çerçevesinde Vitovt, büyük bir ordu toplamıştır. Ancak yine de Edigey tarafından mağlubiyete uğratılmaktan kaçamamıştır. Bu yenilgiden sonra Litvanya, Timur-Kutluk ve Edigey Mirza gibi güçlü rakiplere karşı savaşma kapasitesine sahip olmadığı gerçeğiyle yüzleşmiştir. Keza Vitovt'un, özellikle Rus topraklarına hâkim olma amacının başarısız olması, Litvanya'nın doğu yönündeki saldırgan politikasının bir süreliğine gerilemesine neden olmuştur. Bu husus hakkında düşüncelerini paylaşan Tarihçi G. Vernadsky, eğer Vitovt kazanan taraf olsaydı, "Litvanya, Rus topraklarında o kadar güçlü hale gelecekti ki, Rusların birleşmesi Moskova çevresinde değil, Vilnius çevresinde gerçekleşecekti. Moskova siyasi merkez olarak önemini yitirecekti. Dahası, birleşik bir Rus Çarlığı büyük olasılıkla Katolik bir devlet olacaktı." demektedir (Haviç, 2024).

Bununla birlikte mağlubiyet, sadece Vitovt'u etkilemekle kalmamış, aynı zamanda Toktamış'ın Saray tahtına oturmaya yönelik düşüncelerinin sonlanmasına da neden olmuştur. Öte yandan savaşın kazanılması, Timur Kutluk'tan ziyade Edigey Mirza'nın işine yaramıştır. Zira bu hadiseden çok kısa bir süre sonra Edigey Mirza, savaşın kazananı olarak Altın Orda içerisinde ön plana çıkmış ve hanlığın yönetiminde söz sahibi olmuştur. Ancak Edigey Mirza'nın güç kazanması, Altın Orda'nın merkezi otoritesini tamamen sağlamlaştırmamıştır. Zira hanların güç ve etkileri arasında hâlâ önemli bir çekişme vardır (Paşaoğlu, 2014: 158). Edigey Mirza'nın zaferi, merkezi bir liderliğin tesisinden ziyade, Altın Orda'daki hanlıkların arasındaki güç paylaşımını bir süreliğine dengelemiştir. Bu durum, Altın Orda'daki içsel bölünmeleri geçici olarak stabil hale getirirse de uzun vadede tam bir merkezi yönetim gücünün oluşmasını engellemiştir.

KAYNAKÇA

- Aka, İ. (2012). "Timur". *TDV İslam Ansiklopedisi* (XLI, 73-177). İstanbul: TDV Yayınları.
- Alpargu, M. (2017). "Nogay Ordası". Haz. Alan H. Ve Kemaloğlu İ. *Avrasya'nın Sekiz Asrı Çengizoğulları* (ss. 407-440). İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Bespalov, P. A. (2013). "Litovsko-Ordınskie Otnoşeniya 1419-1429 Godov i Pervaya Popitka Obrazovaniya Krımskogo Hanstva". Red. Çoref M. M. *Materialı po Arheologii i İstorii Antiçnogo i Srednevekovogo Krıma* (ss. 30-52). Sevastopol-Tümen: Tümenskiy Gosudarstvenniy Universitet Institut İstorii i Poliçeskik Nauk Tümenskogo Gosudarstvennogo Universiteta.
- Bıçkov, A. F. (1885). *PSRL X, Letopisniy Sbornik, İmenuemiy Patrierşeyu ili Nikonovskuyu Letopisyu*. SPb.: Tipografiya Ministerstva Vnutrennih Del.
- Długosz, J. (2009). *Roczniki Czyli Kroniki Sławnego Królestwa Polskiego: Ks. 9*. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe.

- Haviç, O. (2024). "Bitva na Vorskle: Kak Vitovt Poteryal Şans Obyedinit Vokrug Sebya Rus", <https://ukraina.ru/20240812/1056821116.html>, 29.10.2025.
- Ivinkis, Z. (1978). *Lietuvos Istorija Iki Vytauto Didžiojo Mirties*. Roma: Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijs.
- İzmaylov, İ. (1994). "Bitva na Vorskle 1399, Zvedniy Ças İdegeya", Tseyhgauz, *Rossiyskiy Voenno-Istoricheskiy Jurnal*, 1 (3), 21-25, 31.
- Kemaloğlu, İ. (2017). "Altın Orda Devleti". Haz. Alan H. ve Kemaloğlu İ. *Avrasya'nın Sekiz Asrı Çengizoğulları* (ss. 98-150). İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Kuçkin, V. A. (2003). *PSRL XL, Gustinskaya Letopis*. SPb.: İzdatelsvo Dmitriy Bulanin.
- Lihaçev, N. P. (1922). *PSRL XV, Rogojnskiy Letopisets*. Petrograd: İzdanie İmparatorskoy Arherografiçeskoy Komissii.
- Özyetgin, A. M. ve Kemaloğlu, İ. (2017). *Altın Orda Hanlığı'na Ait Resmi Yazışmalar*. Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- Paşaoğlu, D. D. (2014). "Altın Orda ve Kırım Sahasında Bozkır Aristokrasinin Güçlü Temsilcileri: Emir Rektemür ve Şirin Mirzalar", *Tarih Araştırmaları Dergisi*, 33 (56), 147-190.
- Petrov, S. A. (2015). "Litva-Orda", *Voprosı Natsionalizma*, 1 (21), 172-187.
- Platonov, S. F. (1897). *PSRL XI, Letopisniy Sbornik, İmenuemiy Patrierşeyu ili Nikonovskuyu Letopisyu*. SPb.: Tipografiya İ. N. Skorohodova.
- Platonov, S. F. (1897). *PSRL XII, Letopisniy Sbornik, İmenuemiy Patrierşeyu ili Nikonovskuyu Letopisyu*. SPb.: Tipografiya İ. N. Skorohodova.
- Presnyakov, A. E. (1913). *PSRL XVIII, Simenovskaya Letopis*. SPb.: Tipografiya M. A. Aleksandova.
- Rozanova, S. P. (1911). *PSRL XXII, Russkiy Hronograf*. SPb.: Tipografiya M. A. Aleksandrova.
- Strykowski, M. (1846). *Kronika Polska, Litewska, Zmódzka i Wszystkiéj Rusi*. Warszawa: Nakład Gustawa Leona Glücksberga, Ksiegarza.
- Şabuldo, F. (2005). "Çi İsnuvav Yarlik Mamaya na Ukrainski Zemli (Do Postonovki Problemi). Red. Şabuldo F. *Sinovodska Problema u Novitnih Doslicennyah*. (ss. 100-122). Kiiv: Institut İstoi Ukrainii.
- Tihomirov, M. N. (1966). *Hronika Bihovtsa*. Moskva: Nauka.
- Trepavlov, V. V. (2007). "Edigey". *BRE* (IX, 618). Moskva: BRE.

KATKI ORANI BEYANI VE ÇIKAR ÇATIŞMASI BİLDİRİMİ

Sorumlu Yazar <i>Responsible/Corresponding Author</i>		Elnara MADATOVA		
Makalenin Başlığı <i>Title of Manuscript</i>		DOĞU AVRUPA'DA İKTİDAR MÜCADELELERİ VE İTTİFAKLAR: VORSKLA NEHRİ MUHAREBESİ		
Tarih <i>Date</i>		14.10.2025		
Makalenin türü (Araştırma makalesi, Derleme vb.) Manuscript Type (Research Article, Review etc.)		Araştırma Makalesi		
Yazarların Listesi / List of Authors				
<i>Sıra No</i>	Adı-Soyadı <i>Name - Surname</i>	Katkı Oranı <i>Author Contributions</i>	Çıkar Çatışması <i>Conflicts of Interest</i>	Destek ve Teşekkür (Varsa) <i>Support and Acknowledgment</i>
1	Elnara MADATOVA	%100	-	-